

הברכה שנאסרה בו מחיים והותרה לאחר שחיטה מדאורייתא, אלא שרבנן גזרו וביתמי אוקמוה אדאורייתא.

איבעיא להו: מהו להבליע את דמי בשרו של מעשר בהמה של גדול, בעצמות?

פליגי בה רבי חייה ורבי שמעון ברבי.

חד אמר, מבליעו לבשר בעצמות.

וחד אמר, אין מבליעו.

ולא פליגי, הא דאין מבליעין איירי בדקה, שאין העצמות ראויים לכלום. ומוכחא מילתא שהדמים הם עבור הבשר ולא עבור העצמות. הא דשרי להבליע, היינו בנסה, שראויים העצמות לעשות מהן כלים.

ואיבעית אימא: אידי ואידי איירי בנסה. ולא פליגי, מר כי אתריה, ומר כי אתריה, דבמקומות שרגילים לעשות מהעצמות כלים מותר להבליע את דמי הבשר בעצמות.

גופא, בבכור נאמר: "לא תפדה" — ונמכר.

במעשר נאמר: "לא יגאל" — ואינו נמכר, לא חי ולא שחוט, ולא תם ולא בעל מום.

והוינן בה: **מנא הני מילי דלא יגאל היינו גם מכירה [אף שמשמעותו פדיון]?**

ומשנינן: **אמר רב חיננא אמר רב. וכן כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן: נאמר, "לא יגאל" במעשר. ונאמר "לא יגאל" בחרמים.**

מה להלן, בחרמים מכירה עמו, שגם הוא אסור, דבחרמים נאמר: "לא ימכר ולא

יגאל".

אף כאן, במעשר שנאמר בו "לא יגאל" מכירה עמו. שכשם שאינו נגאל, כך אינו נמכר.

אמר ליה רב נחמן בר יצחק, לרב הונא בריה דרב יהושע: האי "לא יגאל" מפני, שהפסוק הוא מופנה לדרשה זו ולא הוצרך לגופו. וקיימא לן דכל גזירה שוה שהיא מופנה אין להשיב עליה.

דאי לא מפני, איכא למיפרך: מה לחרמים שכן חלים על הכל ואף על הקדשים. דאם החרים את הקדשים, נותן דמי טובת הנאה לכהן [כמבואר בערכין כח, ב], ועוד שחרם חל על כל העדר. מה שאין כן מעשר שאינו חל אלא על החולין ורק על העשירי, ולכן אינו חמור כל כך שתאסר בו גם מכירה.

והוינן בה: **לאי אפנויי מפני? איזה משני ה"לא יגאל" הוא המופנה?**

ומשנינן: **ההיא דחרמים מופנה. שהרי לא יאמר הכתוב "לא יגאל" בחרמים, ויאמר ממעשר. ונילף הכי: מה מעשר הוא קדוש ואינו נגאל. אף חרמים קדושים ואינם נגאלים. ואם כן "לא יגאל" דכתב רחמנא גבי חרמים למה לי? שמע מינה לאפנויי.**

ומקשינן: **הא איכא למיפרך דאי אפשר ללמוד חרמים ממעשר. כי מה למעשר, שכן קדוש לפניו ולאחריו, דאם קרא לעשירי תשיעי, ולתשיעי עשירי, ולאחד עשר עשירי, כולן קדושים. מה שאין כן בחרמים דלא שייך כי האי גוונא.**

ומשנינן: **אלא, לא יאמר "לא יגאל" בחרמים ויאמר מבכור.**